

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje umorzona
- 2) Strony pokrywają koszty własne.

(¹) Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Skarga wniesiona w dniu 18 maja 2007 r. — Far Eastern Textile przeciwko Radzie**(Sprawa T-167/07)**

(2007/C 170/54)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Far Eastern Textile Ltd (Taipei, Tajwan) (przedstawiciel: P. De Baere, lawyer)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 192/2007 z dnia 22 lutego 2007 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących między innymi z Tajwanu, w zakresie w jakim dotyczy ono skarżącej;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, będąca tajwańskim producentem i eksporterem politereftalanów etylenu („PET”) wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 192/2007 z dnia 22 lutego 2007 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajlandii i Tajwanu w następstwie przeglądu wygaśnięcia oraz częściowego przeglądu okresowego na mocy art. 11 ust. 2 i art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (¹).

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi po pierwsze, że Rada naruszyła art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego (²) poprzez zastosowanie asymetrycznej metody obliczania marginesu dumpingu skarżącej.

Po drugie, skarżąca twierdzi, że Rada naruszyła art. 253 WE nie podając odpowiedniego uzasadnienia, wyjaśniającego dlaczego symetryczne metody porównawcze nie odzwierciedlają pełnego zakresu praktyk antydumpingowych.

Po trzecie, skarżąca podnosi, że Rada naruszyła art. 2 ust. 10, 11 i 12 rozporządzenia podstawowego obliczając margines dumpingu skarżącej posługując się metodą zerowania, zerując ujemne marginesy dumpingu przy obliczaniu średniego ważonego marginesu dumpingu zgodnie z art. 2 ust. 12.

W końcu skarżąca twierdzi, że Rada naruszyła art. 253 WE nie podając odpowiedniego uzasadnienia, wyjaśniającego dlaczego margines dumpingu skarżącej ma być obliczany z zastosowaniem metody zerowania.

(¹) Dz.U. L 59, str. 1.

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2007 r. — Professional Tennis Registry przeciwko OHIM — Registro Profesional de Tenis (PTR PROFESSIONAL TENNIS REGISTRY)**(Sprawa T-168/07)**

(2007/C 170/55)

*Język, w którym sporządzona została skarga: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Professional Tennis Registry, Inc. (Hilton Head Island, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: M. Vanhegan, Barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Registro Profesional de Tenis, SL (Madryt, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności pkt 1 decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 28 lutego 2007 r. (sprawa R 1050/2005-1) o odrzuceniu zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 2 826 709 dokonanego przez skarżącą dla towarów i usług należących do klas 16 i 41;
- odrzucenie sprzeciwu wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 2 826 709 w całości;
- nakazanie uwzględnienia zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 2 826 709 dokonanego przez skarżącą dla towarów i usług należących do klas 16, 25 i 41; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Professional Tennis Registry, Inc.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy RPT PROFESSIONAL TENNIS REGISTRY dla towarów i usług należących do klas 16, 25 i 41 — zgłoszenie nr 2 826 709.

Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Registro Profesional de Tennis, SL.

Znak towarowy lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowe graficzne znaki towarowe RPT Registro Profesional de Tennis, S.L oraz RPT European Registry of Professional Tennis dla usług należących do klasy 41.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu w całości.

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów w części i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego dla towarów i usług należących do klas 16 i 41.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia rady nr 40/94 w zakresie dotyczącym uznania przez Izbę Odwoławczą istnienia podobieństwa mogącego stwarzać prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd dotyczące wspólnotowym znakiem towarowym zgłoszonym przez skarżącą a wcześniejszymi znakami towarowymi Registro Profesional de Tennis. Izba Odwoławcza nie zbadała odpowiednio zasad znajdujących zastosowanie w przypadku, gdy sporne znaki towarowe są znakami złożonymi.

Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2007 r. — Opus Arte UK Ltd przeciwko OHIM — Arte (OPUS ARTE)

(Sprawa T-170/07)

(2007/C 170/56)

Język, w którym została sporządzona skarga: angielski

Strony

Strona skarżąca: Opus Arte UK Ltd (Waldron, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: D. McFarland, Barrister i J.A. Alchin, Solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Arte G.E.I.E (Strasbourg, Francja)

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 marca 2007 r. wydanej w sprawie R 733/2005-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Opus Arte UK Ltd.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny wspólnotowy znak towarowy „Opus Arte” dla towarów i usług należących do klas 9, 16, 25 i 41 — zgłoszenie nr 2 551 778.

Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: ARTE G.E.I.E.

Znak towarowy lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowe i międzynarodowe słowne i graficzne znaki towarowe zawierające słowo „ARTE” zarejestrowane w szczególności dla towarów i usług należących do klas 9, 16, 25 i 41.

Decyzja wydziału sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu w całości.

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania w zakresie dotyczącym usług należących jedynie do klasy 41 „Produkcja i dystrybucja filmów i programów telewizyjnych” oraz dopuszczenie rejestracji znaku towarowego dla innych towarów i usług wymienionych w zgłoszeniu.

Podniesione zarzuty:

na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

Po pierwsze skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza art. 73 i 74 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 (zwanego dalej „RWZT”). Zdaniem skarżącej Izba Odwoławcza nie powinna była odmówić uwzględnienia okoliczności faktycznych i dowodów przedłożonych przez skarżącą, ani oprzeć swej decyzji na założeniach faktycznych, które nie były wcześniej podawane przez strony, czy na niejasnych i gołosłownych twierdzeniach drugiej strony.

Po drugie skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza art. 8 ust. 1 lit. b) RWZT w zakresie zawartego w niej ustalenia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd wiążącego się ze oznaczeniami „ARTE” i „OPUS ARTE”. Zdaniem skarżącej wniosek taki nie może opierać się na wątpliwym podobieństwie znaków towarowych ani nie może skutecznie obalać domniemania wynikającego z dowodów braku prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd i z braku jakiegokolwiek dowodów na istnienie takiego prawdopodobieństwa oraz z faktu niezakłóconego współistnienia obu znaków na rynku europejskim.